EMBLEM. XXIII.

Een hoeren vrint ſich niet en mint.
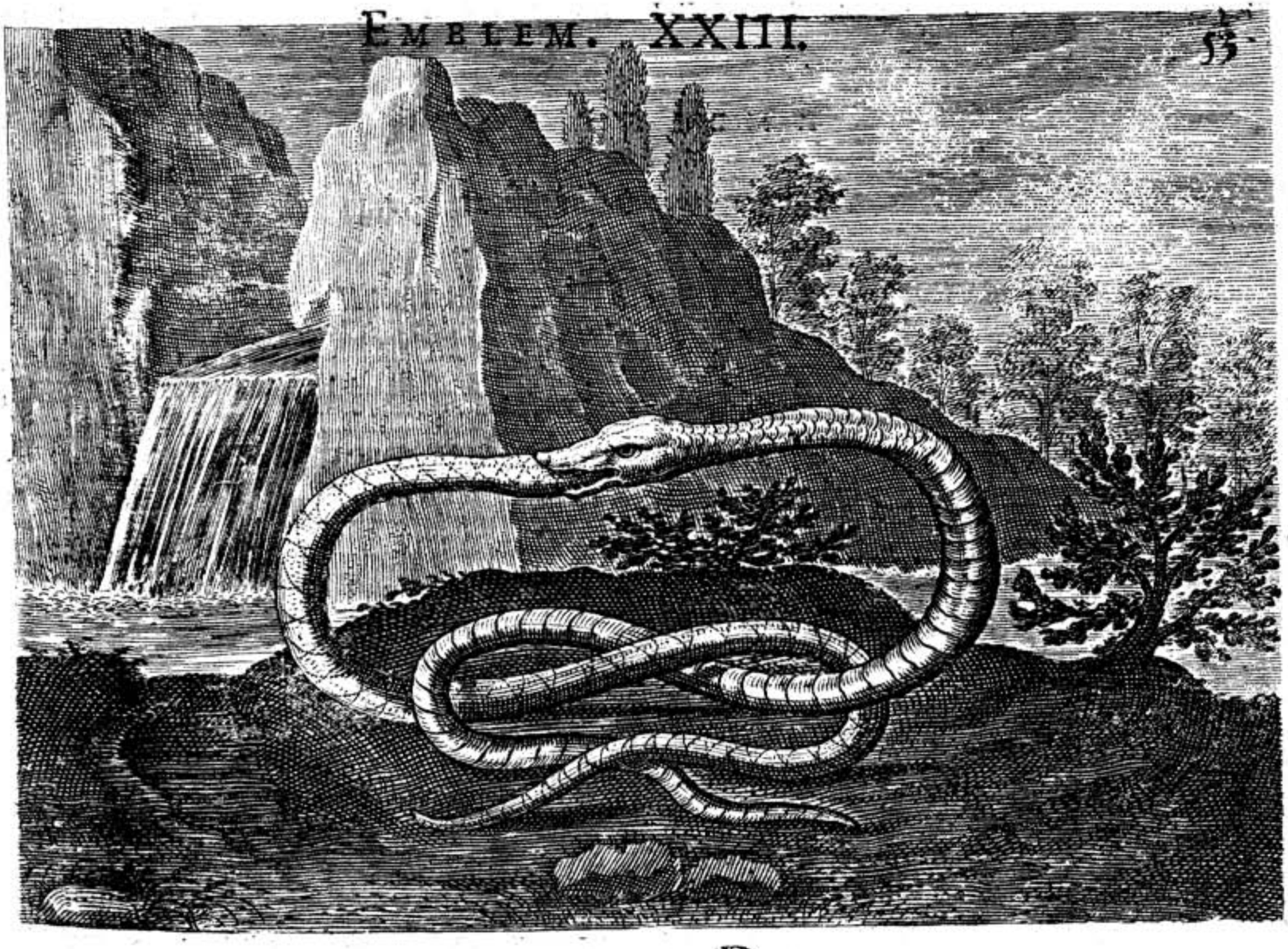
ALs d'adders in het vverck van liefde tſamen komen,
En t'vvijf heeft in de keel t'hooft van den man genomen,
De ketling die zy voelt doet haer dat bijten af,
Den hoofdelooſen man vint in de vreugt ſijn graf:
Siet vryer ſiet hier toe; dit ſijn de looſe treken
Van d'hoeren altemael, dit ſijn haer oude ſtreken:
Hoe vele van haer goet, hoe vele van haer hooft,
Hoe vele van haer ſiel ſijn door een hoer berooft!